

Beantwoording vragen van de raad

Datum collegevergadering	20-2-2017
Registratienummer	Rs17.00337
Naam raadslid	Sander Scholts
Fractie	Forza!
Portefeuillehouder(s)	A. Verkaik

Onderwerp: Krantenartikel Telegraaf 5 februari 2017 inzake statushouders

Toelichting bij de vragen:

Zondag 5 februari 2017 heeft er een uitgebreid artikel in de Telegraaf gestaan, met de koptekst “Verdeling asielzoekers verscheurt Velsen”

Graag ontvang ik de antwoorden binnen 15 dagen, door tussenkomst van de Griffie, via de mail “Bestuursinformatie”. De antwoorden staan dan gepubliceerd op de website <http://raad.velsen.nl/>.

Aan de hand van dit krantenartikel heeft Forza! IJmond de volgende vragen aan het college:

Vraag 1

Het krantenartikel geeft aan dat de gemeente Velsen is verscheurd en de verdeling van statushouders/ asielzoekers maakt het erger. Deelt het college deze opvatting en zo nee, waarom niet?

Antwoord vraag 1

Nee, dit artikel doet geen recht aan Velsen. Velsen heeft een bijzondere diversiteit aan mensen en dat is ook de kracht van Velsen. De komst van statushouders past hierin. Het is een gegeven dat statushouders gehuisvest worden daar waar de meeste sociale huurwoningen zijn. Dat er de wens is voor een betere spreiding over de hele gemeente is duidelijk gehoord, maar vraagt een langere adem dan een paar maanden zoals met elkaar besproken in de sessie en raadsvergadering van september 2016. Huisvesting vindt al meer plaats in andere delen van Velsen.

Vraag 2

Is het college c.q. de Burgemeester bekend met de uitleg en situatie van de heer ‘Gerard Poelarends’?

Antwoord vraag 2

Ja. Na een bezoek is toegezegd dat er contact zou worden opgenomen met de verhuurder. Dit is ook gebeurd.

Vraag 3

Uitgaande dat het college bekend is met hetgeen geschreven is over de heer Poelarends. Is hetgeen is geschreven juist of onjuist dat “Velison” alles keurig heeft opgelost?

Antwoord vraag 3

In eerste instantie is dit een aangelegenheid tussen huurders en verhuurder. Het signaal over de situatie is doorgegeven aan Velison. Zij hadden al actie ondernomen.

Vraag 4

Is juist dat er geen verdere actie, verbetering en/ of terugkoppeling is geweest?

Antwoord vraag 4

De verantwoordelijkheid van de gemeente heeft zich beperkt tot het doorgeven van het signaal aan Velison. Zie verder antwoord 3.

Vraag 5

Uitgaande dat de situatie en de belofte tot een oplossing aan de heer Poelarends zijn nagekomen, welke oplossing is dit?

Antwoord vraag 5

Zie het antwoord op vraag 3

Vraag 6

Is het juist dat de “Cohesie” in 2013 omstreeks de 81 procent lag en na een nieuwe peiling dit is gedaald tot 58 procent? Zo ja, kan het college uitleg geven waar dit door komt?

Antwoord vraag 6

Nee, dat is niet correct. In de leefbaarheidsmonitor wordt de sociale cohesie uitgedrukt in een waarderingscijfer. De hoogte van die waardering is redelijk stabiel door de jaren heen. De schaalscore voor sociale cohesie in Velsen is een 6,1 . Het landelijk gemiddelde ligt op 6,2. De leefbaarheidsmonitor geeft alleen onderzoeksresultaten en is geen onderzoek naar de oorzaken.

Vraag 7

Is het juist dat wethouder Verkaik geen reactie c.q. interview wilde geven aan de Telegraaf. Juist dit krantenartikel zou tot zijn recht komen met het spreekwoordelijke wederhoor wat de Telegraaf heeft geprobeerd volgens het artikel. Wat is de reden dat de wethouder niet heeft gereageerd of willen reageren?

Antwoord vraag 7

Naar aanleiding van de vraag van de journalist, is er namens het college van B&W schriftelijk gereageerd. Het betreft een thema waarbij meer wethouders betrokken zijn.

GEMEENTE VELSEN

Uit de Telegraaf, 5-2-2017 Telegraaf

Jan-Willem Navis

IJmuiden - Als politici het hebben over de kloof tussen het volk en de elite, dan praten ze vaak in abstracties. Maar het gapende gat is echt te beleven, langs de oevers van het Noordzeekanaal. De gemeente Velsen is verscheurd, en de manier waarop asielzoekers over de zeven dorpen worden verdeeld maakt het alleen maar erger.

Jong tegen oud. Arm tegen rijk. Laagopgeleid tegen afgestudeerd. Het zijn tegenstellingen die politieke partijen gebruiken om duidelijk te maken hoe zij tegen de samenleving aankijken. Maar ze blijven vaak vaag. Maar niet in Velsen.

Die gemeente bestaat uit zeven dorpen. IJmuiden aan zee en Noord- en Zuid-Velsen aan weerskanten van het Noordzeekanaal zijn de dorpen van het water, van de havens en de industrie. Velsersbroek is een Vinexwijk, in tegenstelling tot de dorpen Driehuis, Santpoort-Noord en Santpoort-Zuid, die langs de duinrand steeds sjiaker worden naarmate de gemeentegrens van het eronder gelegen Bloemendaal dichterbij komt.

Zo ongeveer op de Minister Van Houtenlaan, de weg langs het stadionnetje van eerstedivisieclub Telstar, scheurt Velsen uiteen in twee werelden. Westelijk, in IJmuiden mort het volk over de verloedering in de lange rechte straten vol eentonige blokken volkshuisvesting, gebouwd na de Tweede Wereldoorlog. Links, aan de andere kant van het stadion zit het gymnasium, naast de velden van de Kennemer Hockeyclub Strawberries, aan de boorden van nationaal park Zuid-Kennemerland. Hier gaat het juist steeds beter met de bewoners, die steeds saamhoriger worden.

Die kloof dreigt nog veel groter te worden, zegt een grote groep IJmuidenaren. Ze lopen al een half jaar te hoop tegen de plannen van de gemeente om asielzoekers die een verblijfsstatus hebben gekregen in hun vissersdorp te huisvesten. Ron Bouwer is de grootste prater van een bewonerscomité dat het protest aanvoert. „Onze kinderen moeten jaren wachten op een woning, maar dit huis hier dat leeg staat, en hé daar aan de overkant weer een nieuwe, kunnen ze dus mooi niet huren van de woningcorporatie. Alles wat vrij komt wordt meteen verhuurd aan statushouders. Altijd krijgen ze voorrang.”

Dat levert niet alleen scheve gezichten op, maar is ook een aanslag op de saamhorigheid in het vroegere vissersdorp. „We raken onze identiteit kwijt”, zegt Johan Visser. Hij leidt met Bouwer en twee anderen de beweging die ze Strijders Voor Eerlijke Verdeling van Statushouders in Velsen (SVEVSV) doopten.

Want het wordt steeds erger in de buurt, merkt bijvoorbeeld Gerard Poelarends, die sinds twee jaar bovenburen uit Oost-Afrika heeft. „Ik heb al drie keer een lekkage gehad hier, de bruine

GEMEENTE VELSEN

drab droop langs de afzuigkap. We hebben ze steeds gezegd dat ze geen olie door de gootsteen moeten spoelen, maar dat drong maar niet door.” Poelarends liet een aannemer de zaak repareren, maar kreeg van die kosten maar een deel terug van de verzekering. Hij probeert de rest te verhalen op de woningcorporatie, maar die geeft niet thuis.

Toen burgemeester Dales de wijk in december bezocht, zegde hij toe dit probleem aan te kaarten bij de corporatie Velison. Maar Poelarends heeft nooit meer iets van de burgervader gehoord. Op het stadhuis is het verhaal nu ‘dat Velison alles keurig heeft opgelost’.

Poelarends: „De hoge heren luisteren gewoon niet naar ons.” Intussen horen hij en zijn burens vooral in het weekend wel een hoop lawaai. „De bovenburens maken veel herrie, die Poolse jongen van daarnaast gaat vervolgens op de muur bonken en dan heeft het hele blok last.” Zelf komt hij en zijn vrouw al twee jaar niet in hun keurig aangeharkte tuintje. „Je kan er niet meer zitten door de stank van de appeltabak uit de waterpijp boven.”

Cohesie

Het zijn dit soort ergernissen die maken dat de sociale cohesie verdwijnt uit de buurt. Hoe snel dat gaat, blijkt uit de leefbaarheidsonderzoeken van de gemeente Velsen. In 2013 zei nog 81 procent van de mensen bij Ron in de buurt dat ze in geval van nood altijd bij een buur konden aankloppen. Twee jaar later daalde dit percentage naar 58 procent. Op de vraag ‘ik weet wie in mijn buurt hulpbehoevend zijn’ gaf niet langer de helft, maar nog maar een derde van de bewoners instemmend antwoord.

De onvrede gaat dus niet alleen over het plaatsen van asielzoekers. De Strijders begrijpen echt wel dat vluchtelingen ergens moeten wonen. Bouwer: „Maar hier wonen er al zoveel, dat de buurt verloedert. Er ligt meer troep op straat, tuintjes worden slecht onderhouden.”

Vrijwilliger Ab Kraaijeveld van Vluchtelingenwerk snapt dat er in IJmuiden wordt geklaagd. „De gemeente verdeelt de statushouders niet goed over alle zeven kernen. Terwijl je ze beter kan spreiden, je moet getto-vorming voorkomen. Maar die is er nu nog niet, vind ik: het aantal statushouders is procentueel heel laag.”

Dit terwijl burgemeester en wethouders vorig jaar tijdens een drukbezochte raadsvergadering plechtig beloofden om de statushouders eerlijk te verdelen over alle kernen. Maar een half jaar later blijkt van die toezeggingen bar weinig terechtgekomen. Het enige cijfer dat de gemeente kan geven, is dat van de 130 asielzoekers die tussen 2012 en zomer vorig jaar zijn geplaatst, bijna honderd een plek kregen in IJmuiden. In andere dorpen, zoals Driehuis en Santpoort-Noord (waar de verantwoordelijk wethouder woont), kwamen er welgeteld nul. „Vind je het gek dat wij het zat zijn”, vraagt Bouwer hardop.

Kraaijeveld woont zelf in Driehuis, in de volksmond wel het ‘ambtenarendorp’ van Velsen genoemd, omdat veel hoge functionarissen uit het gemeentehuis er wonen. In dit dorp zijn vluch-

GEMEENTE VELSEN

telingen wél welkom. „Toen er een informatieavond was over de mogelijke komst van tachtig statushouders, meldden zich in een avond zestig vrijwilligers aan.”

„Mensen hadden volop plannen om voor ze te gaan koken en ze te helpen met Nederlands leren”, vertellen Milana en Serosja Koet, die in de buurt wonen. „Dat was echt het gevoel dat hier overheerste”, herinnert Milana zich. Kraaijeveld vervolgt dat sommige burens ook echt wel hun bedenkingen hadden. „Maar die hebben we verwoord in wat wij ‘kritische succesfactoren’ noemen: bijvoorbeeld dat er niet alleen maar alleenstaande mannen komen te wonen, maar ook gezinnen.”

Contact

Kraaijeveld was blij met die houding. „Veel statushouders snakken naar contact met Nederlanders. Ze vervelen zich kapot in de anderhalf jaar dat ze in een azc hebben doorgebracht, want door de huidige integratieregels mogen ze daar geen Nederlands leren en al helemaal niet werken.” Juist als de nieuwkomers goed contact met hun omgeving hebben, lukt het ze sneller in te burgeren, merkt Kraaijeveld.

Driehuis staat daar dus klaar voor. Maar ondanks de plechtige beloften van wethouder Verkaik over eerlijke spreiding gaat het feest niet door. Want de verbouwing van het Missiehuis, waar de tachtig zouden komen wonen, blijkt ineens te duur. Maar achter dit terrein mag wel een hele nieuwe woonwijk verrijzen. Zonder ook maar één sociale huurwoning, valt de IJmuidenaren op. Johan Visser: „Zo houden de hoge heren de asielzoekers mooi uit hun achtertuin.”

Verkaik weigert ondanks lang aandringen van deze krant een interview. Zijn woordvoerder zegt dat de spreiding van de statushouders al veel beter is dan eerst de bedoeling was. Er komen nu namelijk twee zogenaamde ‘wachtkamers’ in Santpoort-Noord en Velsen-Zuid. Daar wonen statushouders in groepen van ongeveer 20 man bij elkaar. Dit lijkt op eerlijk delen, maar dat is het niet. Want eigenlijk zitten de mensen er slechts te wachten tot echte woningen vrijkomen. In welke kern? „In IJmuiden zijn er daar gewoon meer van dan in andere dorpen”, erkent de gemeente-woordvoerder, „maar de wethouder wil daar zelf niets over zeggen.” De Strijders uit het vissersdorp weten wel waarom. „Het is gewoon niet uit te leggen.”